

Beste bridgers,

Onlangs hebben de besturen van de bridgeclub De Vliegert en bridgeclub Mierlo aandacht besteed aan de kwestie van beginnende dementie binnen de bridgeclub. Wij willen u graag deelgenoot maken van onze gedachten hierover.

Het is evident dat ook onze bridgeclubs te maken hebben of krijgen met beginnende dementie. De cijfers spreken voor zich: 9% van de 70-plussers treft dit en dit percentage loopt bij 80-plussers op tot ca. 25%. Ons ledenbestand vergrijst en daarmee wordt de kans alleen maar groter dat ook onze leden hiermee geconfronteerd worden. Je kunt wel zeggen: 'bridgen is goed voor je geheugen, maar als je geheugen je in de steek laat, wat dan?'

Dementie is een lastig onderwerp en kant en klare oplossingen zijn helaas niet voorhanden, maar er is genoeg reden om aan dit onderwerp serieus aandacht te besteden.

We hebben als Bestuur nagedacht over hoe je het beste met beginnende dementie om kunt gaan binnen onze bridgeclubs en - heel voorzichtig - de volgende beleidsuitgangspunten geformuleerd:

1. Het afscheid van clubbridge zo lang mogelijk uitstellen;
2. Zo mogelijk een alternatieve route aanbieden;
3. Het afscheid zo aangenaam mogelijk laten verlopen.

Zolang een speler kan bieden en af- of tegenspelen, kan hij of zij bridgen. Zodra het overzicht tijdens het bieden en spelen vermindert, zullen daardoor meer overtredingen ontstaan, zoals verzaken, voor de beurt bieden en onmogelijke biedingen doen, zoals het doubleren van partners bod. Vaak worden dat soort overtredingen onder elkaar met de mantel der liefde bedekt en gecorrigeerd. Vragen om arbitrage, betekent immers in de meeste gevallen een rechtzetting volgens vastgelegde spelregels.

Maar het is ook mogelijk dat de niet-overtredende tegenstanders arbitrage wensen en een rechtzetting willen volgens de geldende regels. Dan geven de spelregels de arbiter nu niet de ruimte om daarmee soepeler om te gaan. Dat verdient nog meer aandacht.

Wij kunnen ons voorstellen dat bij bepaalde gebreken die horen bij beginnende dementie deze bespreekbaar worden gemaakt en hulpmiddelen worden ingezet, zoals een 'biedkaartje' waar het te spelen contract op staat, toe te staan. Dit kaartje helpt de speler als hij of zij even niet meer weet wat er wordt gespeeld. Een geheugensteuntje dus. Soms kan ook een NG (niet gespeeld) een optie zijn als op een bepaald moment geen 4 spellen binnen een half uur gehaald worden.

Naast aangepaste arbitrage zal in geval van herhaling en aanzienlijke verslechtering de grens bepaald moeten worden of de betreffende speler nog met genoeg - en ook dat van de tegenstanders - bridge kan blijven spelen. Er komt een punt dat zij niet meer goed mee kunnen doen omdat zij anderen het plezier in het bridgen ontnemen. Dan is het tijd om in gesprek met de betrokkenen (speler en partner, bestuur en arbiters) af te stemmen of er nog andere alternatieven zijn (bijvoorbeeld thuisbridge, woensdagmiddagbridge waar tempo en prestatie minder belangrijk zijn). Ook contact met de familie kan eventueel een optie zijn als je als club je zorgen maakt. Dit mag natuurlijk alleen na toestemming van de betrokken speler. Vanzelfsprekend ga je altijd eerst in gesprek met de persoon zelf met als insteek menselijke maat(werk).

Tot zover onze eerste oriëntatie. Wij willen niet weggijken, maar het probleem onder ogen zien. Ongetwijfeld heeft u ook zo uw gedachten hierover. Wij nodigen u graag uit deze met ons te delen. Uw reactie is meer dan welkom.

Met hartelijke groet,

Bestuur bridgeclub De Vliegert
Bestuur bridgeclub Mierlo